

Kto chce byť platený Sorosom? 1. časť

Mikuláš Hučko

3. septembra 2021 ✚ Spoločnosť

Zdroj: Flickr

„Chcete byť platení Sorosom? Chcete sa stať zahraničným agentom alebo agentkou? Teraz je vaša príležitosť!“ Takouto sebaíroniou zverejnila pred piatimi rokmi slovenská dcérska pobočka medzinárodnej asociácie Open Society Foundation – Nadácia otvorenej spoločnosti inzerát na pracovnú ponuku.

Bola to pohotová reakcia na stupňujúcu sa kritiku adresovanú ich mecenášovi. „Ak by neexistoval Soros, všetci by sme už jazdili na snehobielych poníkoch po dúhach a všetky problémy nášho krásneho kraja by boli vyriešené“ je z podobného súdka. Dnes azda najrozšírenejším druhom odpovede je však otrávená reakcia typu: „Už zase začínate s tým Sorosom? Ste jednoducho konšpiratívci a antisemiti!“ Podobne ako kritika Obamu sa vysvetľuje ako prejav rasizmu, kritika Sorosa musí byť nutne dôkazom antisemitizmu.

„Soros je v súčasnosti medzinárodne najpopulárnejším prototypom židovského nepriateľa. Využiť ho na tento účel môže prakticky ktokoľvek,“ konštatovala jedna etnologička, ktorá však zabudla dodať, že toto je zároveň aj Sorosova jedna veľká výhoda: akúkoľvek kritiku na jeho adresu môžu totiž jeho priaznivci odbiť tvrdením, že ho mnohí nenávidia iba preto, lebo je Žid. Pohodlná argumentácia používaná neraz preto, lebo iné argumenty jednoducho nemajú.

Keď však izraelský premiér Benjamin Netanjahu označil Sorosa za nepriateľa Izraela a syn premiéra zverejnil na svojich stránkach na Facebooku karikatúru Sorosa, zostali zaskočení a mlčia.

Soros však nie je len ikona a sponzor tretieho sektora, resp. ľavicových mimovládnych organizácií. Vlastní bohatstvo rovnajúce sa HDP „africkej krajiny“ a je hlavne politický hráč. Istý diplomat ho nazval „*jedinou súkromnou osobou na svete s vlastnou zahraničnou politikou*“. Napríklad maďarskému premiérovi Orbánovi robí negatívnu kampaň na Bruselskom ekonomickom fóre, kde hovorí hovorí o „*korupcii mafiánskeho štátu, ktorý Orbán vybudoval*“.

Ako v roku 2017 písal Dag Daniš: „Soros a jeho ľudia o Orbánovi otvorene hovoria ako o „nepriateľovi slobody“, ktorého treba poraziť, na čo má, samozrejme, právo. ... Takisto má právo viesť proti nemu verejnú kampaň. No a presne to isté právo má aj jeho nepriateľ – Orbán. Ak to robí v hraniciach zákona a fair play, je to v poriadku.“

Toto si však u nás napríklad nemyslí poslanec Juraj Šeliga, podľa ktorého Orbán je antisemita.

Orbána sa zastal aj izraelský premiér Netanjahu.

Ani to však Orbána nijako nezabavuje antisemitizmu, lebo podľa riaditeľa nadácie na Slovensku: „Aj keď je Orbán naklonený Izraelu a židovskej komunite, na druhej strane zákerne a podlo pracuje s antisemitizmom, ktorí **u ľudí stále je.**“

Takže to len potvrdzuje moju tézu týkajúcu sa prototypu „židovského nepriateľa“ pani etnologičky, že vlastne ani nie tak politici vyťahujú Sorosa na prekrytie domácich problémov, ale skôr „Sorosovci“ obratne využívajú židovský pôvod svojho mecenáša na prekrytie svojej neraz pochybnej činnosti.

Americký miliardár maďarsko-židovského pôvodu nie je trňom v oku iba Orbánovi, a podľa vyjadrenia jeho priaznivcov i jeho samého. Stal sa univerzálnym nepriateľom celého radu „**extrémistov či tvorcov konšpiračných teórií**“. Takže, keď sa niekto predsa len odhodlá na jeho adresu vysloviť nejakú kritiku, riskuje, že bude skôr či neskôr zaradený do tejto skupiny.

Veď až taký bohatý nie je, ako to o ňom tvrdia jeho neprajníci. Časopis Forbes vo svojom rebríčku z minulého roka odhadol majetok amerického finančníka na 8,3 miliárd dolárov, čo z neho podľa časopisu činí „až“ 162. najbohatšieho človeka na zemeguli. Vplyvný *think-tank* Brookling Institution zostavil v roku 2014 rebríček miliardárov, ktorí najviac ovplyvňujú americkú politiku a Soros v ňom skončil „až“ na piatom mieste.

Aká je jeho osobná história?

Ondřej Tesárek rozčlenil jeho život do troch etáp, ktoré sa mi zdajú celkom výstižné.

Prvej etape dal názov:

1. Klobúk dolu

George Soros, pôvodným menom György Schwartz sa narodil v bohatej židovskej rodine v Maďarsku v roku 1930. Jeho otec bol právnik (a tiež esperantista), ktorý sa vedel obracať. Rodine zohnal falošné doklady, ktoré dokazovali, že ide o kresťanskú rodinu a zmenil si meno na Sorosa. Aj napriek tomu, že ho nacisti z krajiny nevyhnali, pred komunistami sa rozhodol utiecť a odcestoval do Veľkej Británie. Tu robil, čo mohol, aby sa uživil. Predával suveníry na pláži, robil čašníka, či robil liftboya vo výťahu. Zo zarobených peňazí si platil školné na prestížnej London School of Economics, kde študoval filozofiu. Keď jedna z univerzitných učiteliek zistila, že George musí po nociach pracovať, aby mohol študovať, požiadala charitatívnu organizáciu o dar. George hovorí, že ide o moment, ktorý mal vplyv na jeho rozhodnutie v živote, venovať sa charitatívnej činnosti.

Ešte dôležitejšie bolo jeho zoznámenie sa s filozofom Karlom Popperom, ktorý presadzoval princíp otvorenej spoločnosti. To ho neskôr viedlo k založeniu rovnomennej Open Society Fund. Po štúdiách sa Soros dostal do Obchodnej banky, kde začína jeho finančná kariéra. V banke sa cítil ako ryba vo vode

a v roku 1956 vo svojich 26 rokoch sa presunul do New Yorku, aby tam obchodoval s európskymi akciami. V roku 1959 tam nastúpil do Wertheim & Co. (zakladateľ Maurice Wertheim), kde plánoval našetriť pol milióna dolárov a presunúť sa naspäť do Anglicka za ďalším štúdiom filozofie. Tam vymyslel teóriu reflexivity, ktorá tvrdí, že trh nereflektuje iba ekonomické fundamenty, ale berie do úvahy aj ďalšie ľudské pohnútky.

Zdroj: Flickr

V roku 1966 založil vlastný fond so sto tisíc dolármi, v ktorom chcel experimentovať so svojimi obchodnými stratégiami. Chcel využiť teóriu reflexivity v praxi. V roku 1969 zakladá hedgeový fond so 4 miliónmi dolárov od investorov. O štyri roky na to už mal fond majetok 12 miliónov dolárov a stal sa základom budúceho Sorosovho majetku. V roku 1970 taktiež zakladá Soros Fund Management a stáva sa jeho prezidentom. Sorosov fond je následne premenovaný na *Quantum Fund* a v roku 1981 už má hodnotu 400 miliónov dolárov, čiže štyridsaťnásobné zhodnotenie. George Soros je úspešným mladým investorom svetového významu. Tu končí príbeh schopného investora a začína príbeh úplne iný.

Druhú etapu Sorosovho života možno nazvať:

2. Dravec ide cez mŕtvolu

George Soros je považovaný v prvom rade za finančného špekulanta, ktorý si navyše vôbec nerobí problém s morálnymi otázkami. Sám sa raz vyjadril, že keď prijíma obchodné, finančné rozhodnutia, vôbec neberie ohľad na spoločenské dopady, ktoré jeho rozhodnutia môžu spôsobiť.

Svetovú slávu si však vydobyl až o dvadsať rokov neskôr, a to veľmi pochybným spôsobom. V roku 1992 prežívala Británia hospodársku recesiú a finančníkom ako Soros bolo jasné, že jej mena je nadhodnotená.

Sorosov fond začal jedného dňa masovo vypredávať libry, čo vyvolalo v Londýne paniku. Bank of England, centrálna banka Spojeného kráľovstva skúšala tieto peniaze vykupovať, ale napokon to musela vzdať. Libra devalvovala a Soros zarobil miliardu dolárov.

Nebudem obhajovať menovú špekuláciu, postupujem v rámci pravidiel. Ak dôjde k zlyhaniu pravidiel, nie je to vina mňa ako právoplatného účastníka, ale vina tých, ktorí tie pravidlá stanovili,“ napísal v knihe *Soros o Sorosovi*.

Päť rokov na to, v roku 1997 ho premiér Malajzie počas ázijskej finančnej krízy obvinil zo snahy potrestať organizáciu ASEAN za prijatie Mjanmarska ako člena. V jeho rétorike, konkrétne uvádza, že ide o židovskú konšpiráciu.

Treba dodať, že obaja páni sa stretli o deväť rokov neskôr a premiér Mahathir vyhlásil, že nešlo o židovskú konšpiráciu.

V roku 1999 je Soros označený ekonómom Paulom Krugmanom za človeka, ktorý nielenže ťaží z kríz, ale pomocou svojho majetku ich umelo vyvoláva.

Treba ešte dodať, že Soros bol vo Francúzsku právoplatne odsúdený za tzv. *inside trading* (zneužitie informácií v obchodnom styku). Najvyšší súd v roku 2006 tento rozsudok potvrdil.

Tu končí príbeh dravca Georgea Sorosa a začína tretia a najrozporupľnejšia časť jeho života:

3. Svet podľa Sorosa

George Soros otvorene finančne podporoval otvorenie hraníc komunistického východu. Od roku 1979 v rámci svojich myšlienok na otvorenú spoločnosť podporoval poľské hnutie Solidarita, financoval československú Chartu 77, či Andreja Sacharova v Sovietskom zväze. V roku 1984 založil prvý Inštitút otvorenej spoločnosti v Maďarsku s rozpočtom 3 milióny dolárov. Je považovaný za zásadného strojcu štátneho prevratu 2003 v Gruzínsku nazvaného revolúciou ruží, keď bola zvrhnutá prosovietska vláda a moc v krajine prevzalo hnutie gruzínskych nacionalistov.

Ľudia okolo Sorosových nadácií sa po revolúcii dostali do kľúčových štátnych a vládnych pozícií.

V Kazachstane a v Turkménsku boli jeho mimovládne neziskové organizácie zakázané. Rusko úplne zakázalo financovanie neziskového sektora zo zahraničia, aby zaistilo, že George Soros nebude hovoriť do politiky.

V roku 1997 musel Soros zavrieť svoje pobočky v Bielorusku, pretože boli sankcionované pokutou 3 milióny dolárov za porušovanie daňových zákonov. Lukašenko bol otvorene kritizovaný Západom i Ruskom a Soros ho obvinil zo snahy zničiť nezávislú spoločnosť.

V roku 2009 Soros daroval 100 miliónov amerických dolárov neziskovým organizáciám strednej a východnej Európy na zmiernenie následkov finančnej krízy.

Soros taktiež otvorene podporoval a financoval nezávislé Kosovo a tureckú časť Cypru.

Svoj vplyv na svet Soros posilňuje, keď sa prezidentom USA stáva Barack Obama. Ruka v ruke s tým ide aj Obamov odklon od politiky Izraela a vyjednávanie s Iránom. Soros je totiž presvedčený, že dôvodom existencie antisemitizmu vo svete je práve agresívna politika Izraela podporovaná Spojenými štátmi.

Potom nasledovali dve obrovské sklamania: brexit a zvolenie Donalda Trumpa – Soros financoval protesty proti brexitu i proti Trumpovi.

Soros je dvakrát rozvedený. V septembri 2013 sa ženil po tretíkrát, jeho ďalšou manželkou sa stala 42-ročná učiteľka jógy. Zlé jazyky hovoria, že svadbu zinscenoval preto, aby mohol zorganizovať veľkolepú svadobnú hostinu, na ktorej sa zúčastnilo päťsto hostí, medzi nimi prezident Estónska, premiér Albánska, riaditeľ Svetovej banky Jim Yong Kim a tiež spevák Bono.

„Mohli ma zabiť nacisti. Mohol som premárniť svoj život za vlády komunistov. To je to, čo ma viedlo k myšlienke otvorenej spoločnosti,“ vysvetlil Soros, prečo sa rozhodol zamerať dobročinnosť práve smerom, na ktorý ho ešte za doby štúdií naviedol filozof a pedagóg Karl Popper.

Problém je však v tom, čo si Soros pod dobročinnosťou predstavuje: financovanie ľavicových aktivít v Spojených štátoch a na celom svete, vrátane potratov, eutanázie, kontroly populácie, „manželstiev“ osôb rovnakého pohlavia, transgenderizmu a ďalších zvráteností. Jeho Nadácia otvorenej spoločnosti ročne vynakladá takmer miliardu dolárov v stovke rôznych krajín, vrátane 150 miliónov dolárov ročne na financovanie ľavicovej Americkej únie občianskych slobôd (ACLU), vedúcej globálnej organizácie vykonávajúcej umelé potraty Planned Parenthood a ďalších liberálnych skupín.

Soros je hlavným financovateľom Aliancie pre drogovú politiku – organizácie, ktorá presadzuje legalizáciu marihuany – s ročnými príspevkami vo výške približne 5 miliónov dolárov z jednej z jeho nadácií.

Projekt o smrti v Amerike (*Project on Death in America*), ktorý prebiehal v rokoch 1994 až 2003, bol jedným z projektov Inštitútu otvorenej spoločnosti, ktorého cieľom bolo „*pochopiť a zmeniť kultúru a skúsenosti s umieraním a smútkom*“, čiže eutanáziu. V roku 1994 Soros predniesol prejav, v ktorom oznámil, že ponúkol pomoc svojej matke, členke organizácie Hemlock Society presadzujúcej právo na smrť formou asistovanej samovraždy. V tom istom prejave podporil aj oregonský zákon o „dôstojnej smrti“ a prispel k financovaniu jeho reklamnej kampane.

Sorosove názory majú nádych tzv. vyššieho princípu: podľa neho homogenita našej kultúry nemá hodnotu a musí ustúpiť snahe o záchranu všetkých ľudí na svete. Podľa jeho sociálnej teórie musia národné štáty prestať existovať, hranice treba zrušiť a krajiny sveta sa musia otvoriť. Soros vlastne chce vytvoriť totálne zmiešanú spoločnosť.

Jeho agenda je humanitárna, filantropická, despotická a transhumanistická.

(Pokračovanie)

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kto-chce-byt-plateny-sorosom-1-cast/>